

793.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1933 r.

w sprawie ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 305 ust. (1) i art. 319 ust. (2) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), zarządza się co następuje:

§ 1. Do obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek niezdolności do zarabkowania lub śmierci i wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego mają zastosowanie odpowiednie przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) oraz przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Za drobnych producentów rolnych w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważani są wła-

ściciele, użytkownicy i dzierżawcy, wykonywujący osobiście pracę w gospodarstwach rolnych i leśnych (§ 7 i 8), podlegających wymiarowi podatku gruntowego, jeżeli obszar tych gospodarstw obejmuje nie więcej, niż 30 ha, a zasadniczy podatek gruntowy pobierany na podstawie ustawy z dnia 21 maja 1861 r. o podatku gruntowym (Zb. u. str. 253) z uwzględnieniem ustawy walutowej z dnia 8 lipca 1873 r. (Dz. u. Rz. str. 233) nie przekracza kwoty 25 mk.

§ 3. (1) Podstawą dla ustalenia obowiązku ubezpieczenia producenta rolnego jest posiadany, użytkowany lub dzierżawiony przez niego obszar i przypadający na ten obszar zasadniczy podatek gruntowy.

(2) Jeżeli producent prowadzi gospodarstwo (ust. 1) na części posiadłości, a podatek gruntowy wymierzony jest dla całego obszaru, wówczas podstawą dla ustalenia obowiązku ubezpieczenia stanowi podatek gruntowy, przypadający na użytkowaną przez producenta posiadłość, stosownie do jej obszaru.

(3) Jeżeli producent gospodaruje na gruntach, zwolnionych od uiszczania podatku gruntowego, lecz zaklasyfikowanych do wymiaru, decydujący dla tych gruntów jest podatek, jaki dla tych gruntów zapisany jest w katastrze gruntowym.

§ 4. (1) Drobni producenci rolni, prowadzący wyłącznie lub w przeważnej mierze gospodarstwo ogrodowe lub hodowlane albo też przedsiębiorstwo poboczne, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że ogólna roczna liczba dni pracy wszystkich osób, zatrudnionych w danym gospodarstwie ogrodowym, hodowlanym lub przedsiębiorstwie pobocznym łącznie z gospodarstwem rolnym nie przekracza 900.

(2) Za przedsiębiorstwo poboczne uważa się takie przedsiębiorstwo, które chociaż nie jest związane z uprawą gruntów, jednakże bądź służy wyłącznie lub w przeważnej mierze celom gospodarstwa rolnego, bądź, w którym roczna liczba dni pracy jest mniejsza, niż liczba dni pracy w gospodarstwie rolnym.

§ 5. Wraz z producentem rolnym podlega obowiązkowi ubezpieczenia, określonego w § 1, żona producenta, oraz członkowie jego rodziny, jeżeli osoby te są zatrudnione w gospodarstwie producenta (§ 2 i 4).

§ 6. (1) Drobni producenci rolni (§ 2 i 4) obowiązani są donosić właściwej ubezpieczalni społecznej w terminie dwutygodniowym o uruchomieniu nowego lub zwinieniu dawnego gospodarstwa lub przedsiębiorstwa pobocznego, jak również o każdej zmianie okoliczności, mogących mieć wpływ na obowiązek ubezpieczenia lub na wymiar składki.

(2) Ponadto drobni producenci rolni, wymienieni w § 4, winni podawać ubezpieczalni społecznej do 15 lutego każdego roku ilość pracowników, zatrudnionych w roku ubiegłym w gospodarstwie i przedsiębiorstwie, oraz ilość dni pracy.

(3) Formularze zgłoszeń ubezpieczenia od wypadków ustali Zakład (§ 10).

(4) Producenci, którzy nie uskutecznia powyższych zgłoszeń, ulegają karze, przewidzianej w art. 269 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 7. Odszkodowaniu, w myśl rozporządzenia niniejszego, podlegają wypadki przy pracy ściśle związanej z prowadzeniem gospodarstwa lub przedsiębiorstwa (§ 2 i 4), oraz wypadki przy pracach wykonywanych dla gminy na zasadzie ciężącego na producencie prawno-publicznego obowiązku do tego rodzaju świadczeń.

§ 8. Wypadki, zasze przy czynnościach domowych, spełnianych przez producenta, podlegają odszkodowaniu tylko wówczas, gdy pozostają w związku z pracami, określonymi w § 7.

§ 9. (1) Podstawę wymiaru świadczeń, udzielanych drobnym producentom rolnym i członkom ich rodzin, stanowią przeciętne zarobki miesięczne pracowników rolnych, ustalone w trybie oznaczonym w art. 16 ust. (2) ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

(2) Przepis art. 139 ust. (7) tejże ustawy stosuje się odpowiednio.

§ 10. Wykonywanie ubezpieczenia (§ 1) porucza się ubezpieczalniom społecznym i Zakładowi Ubezpieczenia od Wypadków, przewidzianym w art. 17 ust. (1) pkt. 1 i 2 lit. b) ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 11. (1) W razie zachorowania wskutek wypadku lub na chorobę zawodową (§ 7 i 8) osoby ubezpieczonej w myśl rozporządzenia niniejszego przysługuje tej osobie pomoc lecznicza ze strony Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków od 5 tygodnia począwszy po dniu zgłoszenia wypadku w Zakładzie. Zakład może jednak w przypadkach zasługujących na uwzględnienie zastosować pomoc leczniczą od dnia zgłoszenia wypadku.

(2) Pomoc lecznicza obejmuje:

- 1) opiekę lekarską;
- 2) lekarstwa i środki opatrunkowe, oraz środki lecznicze i pomocnicze;
- 3) udzielanie i naprawę protez.

(3) Pomoc leczniczą w zakresie ust. (2) pkt. 1 i 2 można zastąpić leczeniem na najniższej klasie w szpitalu publicznym lub działającym jako publiczny, jeżeli rodzaj choroby tego wymaga.

(4) Pomocy leczniczej udziela Zakład zasadniczo za pośrednictwem ubezpieczalni społecznych.

(5) Należności ubezpieczalni za świadczenia, udzielone w myśl przepisu niniejszego na rachunek Zakładu, mogą być zryczałtowane na mocy porozumienia ubezpieczalni z Zakładem lub na podstawie decyzji, wydanej przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 12. (1) Składkę za ubezpieczenie, określone w rozporządzeniu niniejszym, ustala co trzy lata Zakład Ubezpieczenia od Wypadków na podstawie obliczeń ubezpieczeniowo-technicznych w wysokości, wystarczającej na pokrycie wartości kapitałowych przyznanych świadczeń i ekspektatyw na pochodne świadczenia oraz kosztów administracyjnych i innych wydatków tego ubezpieczenia — przy równoczesnym odpowiednim uwzględnieniu jednolitego dodatku do składki, przewidzianego dla pracodaw-

ców rolnych w art. 221 ust. (2) ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

(2) Minister Opieki Społecznej ustala w drodze rozporządzeń zasady dokonywania wyżej wskazanych obliczeń wysokości składki oraz zatwierdza na wniosek Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków wysokość składki i każdorazowe jej zmiany.

(3) Na pierwszy okres trzyletni obowiązywania ubezpieczenia, unormowanego rozporządzeniem niniejszym, składkę ustala Minister Opieki Społecznej w wysokości, odpowiadającej składce, ustalonej na ten okres dla pracodawców rolnych.

(4) Składkę wymierza się od każdej marki zasadniczego podatku gruntowego, jeżeli idzie o gospodarstwa wymienione w § 2 lub od każdej marki zasadniczego podatku gruntowego i od każdej jednostki obliczeniowej, jeżeli idzie o gospodarstwa i przedsiębiorstwa wymienione w § 4.

(5) Jeżeli w poszczególnym przypadku zasadniczy podatek gruntowy opiewa na ułamkową część marki, wówczas celem wymiaru składki zaokrągla się ułamkowe części do kwoty 1 marki.

(6) Liczbę jednostek obliczeniowych dla każdego gospodarstwa lub przedsiębiorstwa, wymienionego w § 4, ustala właściwa ubezpieczalnia społeczna corocznie na podstawie ilości dni pracy w danym gospodarstwie lub przedsiębiorstwie pobocznym w ten sposób, że ilość dni pracy, po odliczeniu dni pracy, przypadających na samo gospodarstwo rolne, mnoży się przez stawkę ryczałtowa, ustaloną w statucie Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków w granicach od 0,03 do 0,1 dla poszczególnych rodzajów gospodarstw lub przedsiębiorstw.

(7) Składka obliczona na zasadzie ustępów poprzednich służy na ubezpieczenie nie tylko samego producenta i członków jego rodziny, lecz również na ubezpieczenie sił najemnych, zatrudnionych przez producenta rolnego w gospodarstwach i przedsiębiorstwach, wymienionych w § 2 i 4.

(8) Celem pobrania składki sporządzają ubezpieczalnie społeczne według gmin wykazy imienne producentów rolnych, zawierające wymiar składek na dany okres obrachunkowy. Wykazy te zostają na przeciąg dwóch tygodni wyłożone w urzędzie gminnym miejsca zatrudnienia producenta celem przejrzania ich przez zainteresowanych, którzy w ciągu dalszych dwóch tygodni mogą wnieść do właściwej ubezpieczalni społecznej sprzeciw przeciwko ustalonemu wymiarowi składek, są jednak mimo to zobowiązani do uiszczania składek w wyznaczonym terminie. Składki pobierają gminy za wynagrodzeniem, którego wysokość ustala rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Rozporządzenie to określi również czynności gmin w zakresie współdziałania przy wykonywaniu ubezpieczenia, określonego w rozporządzeniu niniejszym.

§ 13. Wykonanie rozporządzenia niniejszego oraz wydanie rozporządzeń szczegółowych porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*